9.9.2015

Kannanotto: ***EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kustannustehokkaiden päästövähennysten ja vähähiilisyyttä edistävien investointien edistämiseksi***.

Euroopan ja Suomen metallinjalostusteollisuus on maailman huippuluokkaa ja päästöt huomattavasti alhaisemmat kuin merkittävimmissä kilpailijamaissa. Teollisuus työllistää suoraan ja epäsuorasti yli miljoona henkilöä ja tuottaa Eurooppalaisen teollisuuden tarvitsemista metalleista yli puolet.

EU-neuvosto ja Euroopan parlamentti sopivat 24. lokakuuta 2014 kunnianhimoisesta energia ja ilmastopolitiikasta vuosille 2020-2030. Yksi sopimuksen keskeisiä tavoitteita on vähentää kasvihuonepäästöjä 43 % vuoteen 2030 mennessä (vertailuvuosi 2005).

Artikla 2.4 EU neuvoston päätelmissä toteaa, etta tällä hetkellä käytössä olevat toimenpiteet hiilivuodon ehkäisemiseksi jatkuvat aina siihen asti, että on olemassa maailmanlaajuinen yhteisymmärrys päästöjen vähentämisestä. Päästöoikeuksia allokoitaessa tulee huomioida olemassa olevat teknologiset mahdollisuudet kehittää prosesseja. Parhaat laitokset tulee edelleen pitää allokaation piirissä ja laitosten benchmark tulee suorittaa riittävän usein.

Suomen metallinjalostusteollisuus tukee energia- ja ilmastopoilitiikan sovittuja tavoitteita ja pyrkii omalta osaltaan yhdessä EU instituutioiden kanssa työkentelemään aktiivisesti tavoitteiden saavuttamiseksi.

Ehdotus huutokaupattavien päästöoikeuksien osuuden lukitsemiseksi 57 %:n kokonaismäärästä yhdessä esitettyjen päästöoikeusrahastointien kanssa johtaa siihen, että hiilivuotouhan alla toimivalle teollisuudelle ei jää riittävästi päästöoikeuksia jaettavaksi ja joudutaan käytetään ns. monialaista korjauskerrointa (cross sectoral correction factor, CSCF) ilmaisten päästöoikeuksien kokonaismäärän vähentämiseksi. Tästä seuraa, etteivät edes parhaat laitokset saa täyttä kompensaatiota päästökaupan aiheuttamista lisäkustannuksista, puhumattakaan vanhempaa teknologiaa edustavista laitoksista. Tämä on vastoin lokakuussa 2014 pidetyn Eurooppa-neuvoston päätelmiä.

Samanaikaisesti kun hiilivuotouhan alla oleville tuotantolaitoksille ei ole riittänyt eikä tule riittämään riittävästi päästöoikeuksia, erilaisiin vähäpäästöisen teknologian kehittämis-, investointi- muihin tukirahastoihin kerättyjä päästöoikeuksia on jäänyt ja tulee jäämään käyttämättä.

Päästöoikeuksien kokonaismäärän vähenemisestä johtuvan sähkön hinnannousun kautta tuleviin epäsuoriin kustannuksiin ei esitetä harmonisoitua mekanismia vaan velvoitetaan jäsenmaita maksamaan kompensaatio huutokauppatuloistaan. Päästökauppadirektiivissä, jossa sallitaan jäsenmaiden tuki epäsuorille kustannuksille sana ”may” muutetaan uudessa ehdotuksessa sanaksi ”should”. Nykytilanteeseen ei siis tule parannusta, koska komissiolla ei ole toimivaltaa puuttua jäsenmaiden budjetteihin. Vain seitsemän jäsenmaata on ottanut käyttöön epäsuorien kustannusten kompensaation, mikä vääristää kilpailua energiaintensiivisten teollisuudenalojen kesken EU:n sisällä. Ellei ilmaisjakoa voi laajentaa, niin yksi mahdollisuus torjua hiilivuodon uhka on ottaa käyttöön koko EU:n alueella uusi sähkömarkkinamalli, jossa päästöoikeuden hinnan läpimeno sähkön markkinahintaan eliminoidaan.

Päästökauppaa perustellaan sillä, että se on tehokas markkinaehtoinen instrumentti ilmastopolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi ja samalla sopusoinnussa EU:n muiden tavoitteiden kanssa. Ottaen huomioon puutteellisen kompensaation teollisuudelle aiheutuviin lisäkustannuksiin päästökauppa ei ole sopusoinnussa EU:n teollisuuspolitiikan kanssa. EU:n tavoitteena on nostaa teollisuuden osuus

Eteläranta 10PL 1000131 Helsinki
Puhelin 09 192 31, Faksi 09 624 462
www.teknologiateollisuus.fi
Y-tunnus: 1516919-1

26.6.2015

BKT:sta 20 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä, mikä vaatisi määrätietoisia toimenpiteitä EU:n teollisuuden kilpailukyvyn parantamiseksi.

Metallinvalmistajat toimivat täysin globaaleilla markkinoilla ja Eurooppalaisten tuottajien osuus maailman tuotannosta on tyypillisesti vain noin 10 %. Maailmalla vallitsevan ylikapasiteettiongelman takia eurooppalaisilla tuottajilla ei ole mahdollisuutta nostaa tuotteiden hintaa yli maailmanmarkkinahintojen, toisin kuin sähkön tuottajilla jotka toimivat rajatuilla markkinoilla. Päästökauppadirektiivistä johtuvat ylimääräiset kustannukset heikentävät Euroopassa toimivien yritysten kannattavuutta ja kanavoivat investointeja muualle, missä ei ole ilmastopolitiikkaan liittyviä lisäkustannuksia.

Vähätuloisten jäsenmaiden sallitaan jatkaa ilmaisten päästöoikeuksien jakamista sähkön tuottajille. Tämä on ristiriidassa pyrkimyksille avata sähkömarkkinat kilpailulle koko EU:n alueella. Kaikkien fossiilisilla polttoaineilla sähköä tuottavien laitosten on oltava päästökaupan piirissä ja hankittava päästöoikeudet samoin ehdoin kaikilla hinta-alueilla. Ilmaiset päästöoikeudet sähköntuotannossa muodostavat epäsuoran tukimuodon fossiilisille polttoaineille, mikä on EU:n ilmastopolitiikan vastaista.

Vähätuloisten jäsenmaiden energiainvestointien tueksi on useita mekanismeja, joilla edistetään infrastruktuurin rakentamista ja energiateknologian modernisointia: Strategisten investointien rahasto, Horizon 2020 –ohjelma, Euroopan rakenne- ja investointirahasto (EFSI), Connecting Europe Facility (CEF) ja Euroopan investointipankki.

Markkinavakausmekanismia puolustetaan sillä, että näin stabiloidaan päästökauppaa. Samalla päästökaupasta todetaan, että sen avulla EU:n päästöjen vähennystavoitteet saavutetaan kustannustehokkaasti ja edullisimmalla tavalla. Nämä argumentit ovat keskenään ristiriidassa. Markkinavakausmekanismilla manipuloidaan päästökauppaa vähentämällä keinotekoisesti markkinoilla olevien päästöoikeuksien määrää. Näin se nostaa päästöoikeuden hintaa ja samalla sähkön käyttäjien kustannuksia. Markkinavakausmekanismi ei vaikuta vähennystavoitteiden saavuttamiseen, joten siitä aiheutuvat lisäkustannukset ovat turhia ja vahingollisia sekä EU-alueen yrityksille että kotitalouksille.

Metallinjalostajat esittävät, että päästökauppadirektiivissä ehdotettu huutokaupattavien päästöoikeuksien lukitseminen 57 % toteutetaan siten, että erilaisiin rahastoihin ja markkinavakausvarantoon siirrettäviä käyttämättömiä oikeuksia voidaan käyttää hiilivuotouhan alla olevien teollisuudenalojen päästöoikeusvajeen korvaamiseen. Näin mahdollistetaan tällä hetkellä toimivien eurooppalaisten metallinjalostajien kehitys- ja investointikyvyn paraneminen ja hiilivuodon pysäyttäminen, samalla kun globaalit päästöt vähenevät. Lisäksi mahdollistetaan työllisyyden positiivinen kehittyminen Euroopassa.

Kunnioittavasti
Metallinjalostajat ry

Kimmo Järvinen
toimitusjohtaja

Metallinjalostajat ry *on Suomessa toimivan, teräksiä ja muita metalleja valmistavan ja muokkaavan sekä niiden jalostukseen liittyviä teknologioita kehittävän ja markkinoivan teollisuuden toimialajärjestö, jonka tarkoituksena on edistää metallien jalostuksen*

toimintaedellytyksiä läheisessä yhteistyössä Teknologiateollisuus ry:n kanssa. Suomen metallien jalostajat toimivat avoimilla, globaaleilla markkinoilla kaikilla mantereilla. Toiminnassa korostuvat monipuolinen osaaminen ja innovatiivisuus. Metallien jalostusyritysten liikevaihto Suomessa on noin 9,2 mrd. euroa ja ne työllistävät Suomessa noin 15 300 henkilöä (2014). Jäsenyrityksiä on kuusi: Boliden (Boliden Harjavalta Oy ja Boliden Kokkola Oy), Norilsk Nickel (Norilsk Nickel Harjavalta Oy), Outokumpu-konserni, Outotec-konserni, Ovako (Ovako Imatra Oy Ab) ja SSAB.

http://metallinjalostajat.teknologiateollisuus.fi/